

Forslag

Som kommuneoverlege og rådgivende overlege i NAV har jeg erfaring med lovverk og forvaltningssystemer, der det er vanlig å arbeide med tydelige vilkår og juridisk presise vedtak. Samtidig har jeg gjennom 20 år som fastlege arbeidet innenfor rammer der hovedfokuset naturlig har vært medisinskfaglig dokumentasjon, ikke forvaltningsmessige krav.

I dagens situasjon opplever mange fastleger at dokumentasjonskravene fra Helfo har økt betydelig, og at disse i praksis kan være krevende å oppfylle innenfor eksisterende tids- og ressursrammer. Dette skaper utfordringer i arbeidshverdagen. For å møte kravene kan det bli nødvendig å benytte omfattende malverk eller teknologiske løsninger, og i ytterste konsekvens juridisk kompetanse for kvalitetssikring av journalnotater. Dette innebærer både økte kostnader og en dreining av fokus bort fra det kliniske arbeidet.

Konsekvensene er flere. For det første påvirker det hvordan vi som leger arbeider faglig, ved at oppmerksomheten i større grad rettes mot formelle dokumentasjonskrav enn pasientbehandling. For det andre medfører det økte utgifter, noe som bør tas i betraktning i dialogen om takstsystemet.

Med erfaring fra forvaltningen ser jeg betydningen av å adressere utfordringer på riktig nivå. I den pågående diskusjonen om sykmeldingspraksis og Helfos oppfølging kan det oppfattes som at kostnadskontroll er en viktig del av bakteppet. Dette har vi forståelse for. Samtidig er det avgjørende å sikre at tiltakene ikke går på bekostning av rettssikkerheten til helsepersonell.

Det er viktig å understreke at dette i utgangspunktet er et forhold mellom staten og befolkningen. Fastlegene står i en mellomposisjon, der vi kan oppleve en uheldig svekkelse av vår rettssikkerhet.

En mulig vei videre kan være å vurdere alternative strategier. I stedet for at fastleger alene skal tilpasse seg dokumentasjonskrav som oppleves som lite gjennomførbare, kan man se på løsninger der ansvaret for refusjon i større grad tydeliggjøres mellom pasient og Helfo. Tidligere erfaringer, som i saken om bøtter knyttet til blå resepter, viser at tydelig og samlet tilbakemelding fra profesjonen kan bidra til endringer i regelverk.

Dersom dokumentasjonskravene ikke justeres eller takstsystemet forenkles slik at fastleger kan prioritere pasientbehandling og medisinskfaglig arbeid, kan en modell der pasientene selv søker refusjon fra Helfo for legetjenester være et alternativ som bør utredes nærmere. Kan dette forslaget komme som en sak ?Hei

Ta gjerne kontakt hvis noe er uklart.

På forhånd takk

Victoria Natvik

